

ĐÀ LẠT

Thy Trúc

Tôi lên Đà Lạt mấy năm, dù không phải là người Đà Lạt, cũng chẳng có ai mong đợi mình ở đây. Vội vã mà, mấy năm rồi giờ, nhớ một chút hành hương.

Đà Lạt trong ký ức thời tôi còn nhỏ là một thành phố tuyệt đẹp, với đường phố nhô dốc cao, mái dốc a kính, những biệt thự khu vực sau những rừng thông, và hoa anh đào nở rộ, trổ c sâu nhà, dốc theo các con đường vắng. Rồi những nhà thơ xinh đẹp, những ngôi trường uy nghi mà lãng mạn. Những con người đẹp thơ, dịu dàng như nh. Các chàng trai một sáng và nữ cười tươi. Các cô gái má hồng xuýt xoa vì nhìn trong gương áo manteau.

Đà Lạt của tôi thời kỳ khó. Cô gái má hồng đã rời bỏ chiếc manteau. Nàng thơ trổ hoa trổ c sâu. Những người Đà Lạt trở nên lam lũ hơn. Song vẫn dịu dàng, như nh. Đà Lạt ít vắng quyên rũ tôi bằng những đường phố dốc cao, những một màu xanh biếc, những ngôi nhà đẹp lãng đãng sương mây, những rừng thông thơ mộng, những ngôi thác hùng vĩ, những con suối man mác... Chẳng có những ngôi nhà đã cũ kỹ đi, những biệt thự đã tiêu đi u...

Đà Lạt hôm nay của tôi đã sống động hơn. Không thay, bây giờ nàng thơ quên hết nỗi thanh lịch xưa. Nàng trau chuốt trở lại, song vắng quá đi. Những ngôi nhà mới mọc lên, to lớn mà khang trang. Những vùng hoa anh đào thay thế những rừng thông. Những con suối, những thác đẹp như những người đẹp đi m loè loẹt. Những người đẹp khác. Trong cách sống đã có một sự thay.

Biết thế, những người bạn trẻ tôi vẫn một lòng háo hức. Có cái gì đẹp tôi, sau khi đã đi qua những thành phố lớn như Châu Âu, nhìn lại, biệt thự Đà Lạt chẳng là một bông sao tươi đẹp đã bị mờ lem, mờ, vẫn bị quyên rũ bởi nàng?

Có lẽ là thiên nhiên. Con người thành phố tươi đẹp là tôi, không sao vì bởi và tình yêu, người

ngọt và nóng nực. Ngồi cọt tìm trăng thì chợt thấy nhàn toà nhà hình hộp cao ngọu, liếc ngang ngó dọc chợt thấy xe và người. Thêm biết bao nhiêu mọt màu xanh ngọt trong cái nhìn ngút mọt mọt của gió mang hơi hừng hực thiên nhiên lồng lộng. Bèn tìm lên Đà Lạt. Bèn đi sâu vào nhàn con đường hoang vắng, nơi hãy còn cho ta mọt bãi cỏ dày, mọt hàng thông cao, mọt mọt hẻm, mọt dòng suối trong. Và, chợt nghĩ làm gì đây, ta mọt ta nọt mọt đây, trên bãi cỏ, bên bờ suối, vọt a ngọt nhìn bầu trời xanh ngọt qua hàng lá thông mọt màng, vọt a nhàn nhàn hít thở đọt nọt đọt cọt phọt mùi thơm êm dịu của thông xanh, tai nghe vi vu tiếng thông reo vui trong nọt ngọt gió – đọt u phiến tan loãng vào thính không...

Còn gì nọt a? Chi u đọt n, ngọt i bên nhà Thơ y Trúc, chợt hoàng hôn đọt n chọt m chọt m trên hồ Xuân Hương trong tiếng nhạc Serenade. Mọt ly rượu Cointreau mà sao thơ y say diu dịu, sọt ng khói trên mọt hồ hay sọt ng khói đọt họt n ta?

Buổi tối, ta lang thang tìm mọt quán cà phê yêu thích. Đà Lạt có nhiều quán cà phê, cũng như Sài Gòn, cũng như nhiều nơi khác trong nọt c. Nhưng quán cà phê Đà Lạt thì không có cái hơi họt mọt giọt tọt của chi cọt máy lọt nh, lọt i khi nọt ta thơ y cà phê đọt m quá, nhọt tình phiêu lãng quá, và vai ngọt i sao bọt ng gọt n gọt i thân quen...

ở đây quán này, ta bọt c vào mọt khung cảnh sang trọng, mọt mái đọt m phọt ng tây mùa đông vọt i lò sọt i lọt a reo tí tách. Đàng kia quán nọt, ta lọt c vào mọt cảnh trí khác, vọt i nhọt ng khúc gọt xọt xì giọt mọt cảnh núi rừng buồn làng. Cũng đã có nhọt ng quán bar – cafeteria trang trí nhọt nhọt ng quán bar phọt ng Tây, song vọt n không khoác đọt c cái lãng mọt n hào hoa mang phong vọt phọt ng Tây cọt a mọt “trọt i buọt t ra đi... họt n em quán nhọt ... rọt u rọt ng rọt ng ly đọt tràn trọt ...”, dù là trọt i cũng buọt t, và ta cũng họt n hò. Không, tôi thơ y nhọt ng quán Đà Lạt vọt n có cái gì hiọt n lành, gọt n gọt i, chân tình.

Cũng đôi khi ta đi xa khỏi phố và gặp nhọt ng quán cà phê nhọt bé, mọt cọt c. Nhọt mọt quán cà phê bên đọt ng đi đèo Prenn chọt ng họt n. Chợt là mọt mái lá đọt n sọt. Song bọt c vào, ta sọt đi xuọt ng nhọt ng bọt c thang khọt c vào vách đèo đọt đi đọt n xuọt ng đọt i. Bàn ghế đọt t đọt chênh vênh lọt ng đèo. Ta ngọt i giọt a ngàn thông và đọt i ngàn sao. Đọt t trọt i bao la và ta nhọt bé. Đêm thâm u và ta hoang mang. Vọt ng tọt phía trên xuọt ng mọt tiếng nhọt c buọt n. Gọt i nhọt mọt cõi tình ta tọt ng đã chìm vào quên lãng...

Đọt ng nhọt đọt Việt Nam này, chợt có ngọt i uọt ng cà phê trên Đà Lạt mọt đem lọt i cho tôi nhiọt u rung đọt ng và nhọt họt ng đọt n thơ. Vọt n nhọt ng giọt t nọt sánh đọt y nhọt ng nọt ng nọt nọt họt n biết bao. Vọt n cung nhọt c tình đọt y nhọt ng khọt i đọt y cọt mọt t trọt i kọt niọt m. Thành phố đọt tiếng nghi nhọt nhọt ng

thành phố lạ n khác, mà vẫn d u dàng êm . Ch nh ng ngày đông du khách m i làm h Đà Lạt m t chút thôi. Khi du khách đi r i thành phố tr i là chính mình. Và m t du khách ích k là tôi còn nán i, lúc y, m i th ng th c Đà Lạt.

(5/11/2004)

